

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119246781
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6119246781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci žalobcu: PRIVATdebt, s.r.o. IČO: 45 322 571, Hlohovec, Železničná č. 4/A, zastúpený JUDr. Jánom Halkom, advokátom, Rožňava, Cyrila a Metoda č. 105/2, proti žalovanému: E. J. Ý. Y. A. W. L. , P. I. XX.XX.XXXX, X. Y. H. G., E. Š. Č.. XXX/XX, o zaplatenie sumy 70,70 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 4. decembra 2019, č.k. 9 C 33/2019-58, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 1. apríla 2020, č.k. 9 Csp 33/2019-84, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 4. decembra 2019, č.k. 9 C 33/2019-58, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 1. apríla 2020, č.k. 9 Csp 33/2019-84
- vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, p o t v r d z u j e ,
- vo výroku, ktorým priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, m e n í tak, že žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 4.12.2019, č.k. 9 C 33/2019-58, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 1.4.2020, č.k. 9 Csp 33/2019-84, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 70,70 € od 13.4.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol; žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 70,70 € s príslušenstvom a náhrady trov konania z dôvodu, že žalovaný cestoval vo verejnom dopravnom prostriedku a na výzvu jeho kontrolného orgánu sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

2.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 760 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 písm. d/, § 12 ods. 4, ods. 5, § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, čl. 6 bod 3 Prepravného poriadku mestskej pravidelnej električkovej, trolejbusovej a autobusovej dopravy v Bratislave vydaným Dopravným podnikom Bratislava, a.s. a dôvodil tým, že podľa Tarifných podmienok platných v rozhodnom čase pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave, v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu vo výške 0,70 €. Nastúpením žalovaného do dopravného prostriedku došlo k vzniku zmluvy o preprave, pričom jeho povinnosťou bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, z dôvodu ktorého ho zaviazal na zaplatenie cestovného vo výške 0,70 € a postihu, ktorý predstavuje stonásobok základného cestovného, ktoré bolo v čase prepravy vo výške 0,70 € a stonásobok potom

predstavuje sumu 70,- €. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že žalobca podal dňa 13.1.2020 návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku z dôvodu, že nebolo rozhodnuté o nároku na zaplatenie sumy 26,40 €, ktorá predstavuje náklady spojené s vymáhaním pohľadávky ako trov právneho zastúpenia za zaslanie predžalobnej výzvy. Súd prvej inštancie konštatoval, že je v konaní povinný rozhodnúť o celom predmete konania. V prípade, že sa tak nestane, môže rozhodnúť tzv. dopĺňacím rozsudkom. V danom prípade je predmetom dopĺňacieho rozsudku rozhodnutie o sume 26,40 €, ktorá má predstavovať náklady spojené s vymáhaním pohľadávky od žalovaného. Akýkoľvek na súde uplatnený nárok na zaplatenie je žalobca povinný preukázať, čo do dôvodu a jeho výšky. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu predstavuje suma 26,40 € náklady vynaložené na predsporovú výzvu adresovanú žalovanému dňa 12.2.2019 a s ňou spojené poštové náklady, takže preukázal dôvod nároku. Pokiaľ ale ide o výšku, nie je zrejmé, na základe čoho ju právny zástupca žalobcu stanovil. V predmetnej predsporovej výzve nie je ako náklad žalobcu uvedená a žalovaný je vyzývaný iba na zaplatenie cestovného, pokuty, úroku z omeškania a trov právneho zastúpenia. V žalobe nie je uvedené, aká časť sumy 26,40 € je tvorená poštovným a aká časť pripadá na vygenerovanie tejto výzvy, pričom ani nie je zrejmé ako dospel žalobca k výške nákladov na vymáhanie pohľadávky. Z uvedených dôvodov uzavrel, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie sumy 26,40 € čo do dôvodu a výšky.

2.2. Žalovanému uložil aj sankciu v dôsledku nesplnenia povinnosti riadne a včas v podobe úrokov z omeškania v zákonnej výške 5 % z dlžnej sumy od 13.4.2018 do zaplatenia.

2.3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. a dôvodil tým, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

3. Proti dopĺňaciemu rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ C.s.p.). Nestotožnil sa s tvrdením prvoinštančného súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že nie je zrejmé, na základe čoho jeho právny zástupca stanovil výšku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože v žalobe jasne uviedol, že ide o trovy právneho zastúpenia za vyhotovenie predžalobnej výzvy s jej vyčíslením. Je pravda, že v predžalobnej výzve je k trovám právneho zastúpenia (26,40 €) chybné pripočítané DPH, keďže jeho právny zástupca sa stal platiteľom DPH napriek splneniu zákonných povinností až odo dňa vydania osvedčenia (1.3.2019). Túto chybu však napravil v žalobe, ktorou si nárokoval len oprávnenú výšku. Právny zástupca si ani neuplatnil zvlášť hotové výdavky za poštovné a skutočné náklady vyhotovenia výzvy (tlač, papier), nakoľko tieto mal pokryté režijným paušálom vo výške 9,80 €. Vzhľadom k tomu, že tieto trovy právneho zastúpenia vznikli pred začatím konania, nemohli byť uplatnené ako trovy konania, ale ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Záverom dodal, že ostatné senáty Okresného súdu Pezinok v skutkovo identických veciach (napríklad sp.zn. 43 Csp 53/2019, sp.zn. 4 Csp 52/2019, sp.zn. 6 Csp 89/2019) mu náklady spojené s uplatnením pohľadávky za zaslanie predžalobnej výzvy priznali. V tomto kontexte je napadnutý dopĺňací rozsudok v rozpore s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď výšku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nepovažoval za špecifikovanú a nesprávnym procesným postupom mu ako strane sporu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odklon od ustálenej judikatúry bez náležitého odôvodnenia). Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie nepodal.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. júna 2021; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody

neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

7. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

8. Odvolací súd sa stotožnil so správnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého dopĺňacieho rozhodnutia o nepreukázaní nároku žalobcu na zaplatenie sumy 26,40 € predstavujúcej náklady vynaložené na predsporovú výzvu čo do dôvodu a výšky. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha od žalovaného zaplatenia sumy 70,70 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 70,70 € od 13.4.2018 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 26,40 € a náhrady trov konania z dôvodu, že žalovaný cestoval mestskou hromadnou dopravou v Bratislave bez platného cestovného lístka. Náklad spojený s uplatnením pohľadávky žalobca v žalobe odôvodnil tak, že požaduje trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby pred podaním návrhu (na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní), a to písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej, ktorým je predsporová výzva vo výške odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov v sume 16,60 € + 1 x režijný paušál v sume 9,80 €, t.j. spolu v sume 26,40 €. Zároveň žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní ako dôkaz označil a predložil, okrem iného, predsporovú výzvu/pokus o zmier zo dňa 12.2.2019, vypracovanú právnym zástupcom žalobcu, adresovanú žalovanému spolu s podacím hárkom č. T (č.l. 12, 13 spisu).

9. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

10. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.6.2010, sp.zn. 3 M Obdo 2/2010 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí Slovenskej republiky pod č. 7/2010), náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v pred súdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

11. Odvolací súd nespochybňuje, že predsporová výzva v prípade zamýšľaného uplatnenia práva stranou sporu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z.z. je nákladom, ktorý priamo súvisí s uplatnením pohľadávky, účelnosť týchto nákladov je potrebné hodnotiť vždy s ohľadom na ďalšie pre vec významné okolnosti, o ktorý prípad ide i v tomto spore. Ak boli náklady na predsporovú výzvu vynaložené účelne a zodpovedali princípu transparentnosti a proporcionality vo vzťahu k danej pohľadávke, vzniká potom právo na ich uplatnenie. V danom prípade žalobca mal voči žalovanému pohľadávku vo výške 70,70 € a náklady na jej vymoženie vyčíslil v sume 26,40 € ako odmenu splnomocneného advokáta za úkon právnej služby - predžalobnú výzvu, určenú podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo predstavuje takmer 38 % k výške samotného dlhu, čo nemožno považovať za primerané a zodpovedajúce princípu proporcionality. Navyše v čase vykonania tohto úkonu, t.j. spísania predsporovej výzvy dňa 12.2.2016, citovaná vyhláška v ustanovení § 13a neuvádzala predžalobnú výzvu. Až dňom 15.6.2019 nadobudla účinnosť vyhláška č. 159/2019 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 655/2004 Z.z. v § 13a ods. 1, tak, že odmena patrí i za predžalobnú výzvu (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky). Odvolací súd dodáva, že z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že jeho predmetom činnosti je aj faktoring a forfaiting (formy obchodovania s pohľadávkami), preto nemožno nad akúkoľvek rozumnú

pochybnosť prijať záver, že náklady na odmenu advokáta za účelom predžalobnej výzvy pre dlžníkov boli účelne vynaloženými, ak predstavujú predformulované tlačivo, na ktorom sa menia údaje žalovaných. Ide o jednoduchý administratívny úkon nevyžadujúci si špeciálnu zručnosť a odborné vedomosti, čo by žalobca pri predpokladanom administratívnom vybavení bol schopný bez ťažkostí zvládnuť aj sám bez osobitnej právnej pomoci.

12. Žalobca na základe uvedeného nepreukázal dôvodnosť svojho nároku na zaplatenie nákladov vynaložených na predsporovú výzvu ako správne konštatoval prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého doplnčacieho rozsudku (bod 4.), keď ani nepreukázal, že tento náklad v tomto prejednávacom spore aj reálne vynaložil.

13. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Pezinok sp.zn. 43 Csp 53/2019, sp.zn. 4 Csp 52/2019 a sp.zn. 6 Csp 89/2019, ktoré sú v jeho prospech a podľa ktorých mu boli v skutkovo identických veciach priznané náklady spojené s uplatnením pohľadávky za zaslanie predžalobnej výzvy, ale nevysporiadal sa s konštantnou judikatúrou slovenských súdov (napríklad rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 29.6.2020, sp.zn. 6 CoCsp 5/2020), podľa ktorých nie je možné žalobcovi náklady za zaslanie predžalobnej výzvy priznať. Odvolací súd dodáva, že odpoveď na uvedenú spornú otázku doteraz nedala najvyššia súdna autorita, a tak odvolací súd dôvodí, že dané rozhodnutia Okresného súdu Pezinok vo veci nemožno aplikovať a pri rozhodnutí z nich vychádzať. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2013, sp.zn. IV. ÚS 697/2013, v ktorom ústavný súd poukázal na svoj právny názor, podľa ktorého právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva Beian v. Rumunsko (č. 1) zo dňa 6.12.2007 vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). K rozdielnej judikatúre prirodzene dochádza aj na úrovni najvyššej súdnej inštancie. Z hľadiska princípu právnej istoty je ale dôležité, aby najvyššia súdna inštancia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach. Odvolací súd preto neprihliadol na odvolaciu námietku žalobcu, že sa súd prvej inštancie odklonil od ustálenej judikatúry bez náležitého odôvodnenia a tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

14. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

15. Aj keď voči výroku o náhrade trov konania nepodala odvolanie žiadna sporová strana, odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku (§ 367 ods. 2 C.s.p.), ktorým priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, pretože súd prvej inštancie síce správne aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p., ale nesprávne priznal žalobcovi náhradu trov konania, namiesto priznania nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd dodáva, že rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy; prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhoduje o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnosti skončenia veci.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).